

Bilag I. og II.

findes ovenfor Sp. 4203—36.

Bilag III.

København, den 15. Januar 1919.

Mads Lambæk og *P. Pinstrup* mener, at de foreliggende Vanskeligheder vedrørende Kødordningen væsentlig er knyttet til Københavns og enkelte andre større Byers Forsyning, og de kunde og burde maaske derfor løses ved særlig Tilskud fra de vedkommende Kommunalbestyrelser i Lighed med, hvad der sker for Mælkens Vedkommende.

Men Vanskelighederne er dog ogsaa vel store andre Steder i Landet, og vi finder det baade uforsvarligt og uværdigt for Staten at stille et Erhverv som Slagterne overfor Valget imellem at drive deres Næring med økonomisk Tab eller at overtræde eller omgaa de givne Bestemmelser og Maksimalpriser.

Vi ser hele Spørgsmaalet som et Ernæringsspørgsmaal og nærmere betegnet som et *Flæskespørgsmaal*.

Fra den Tid af, da der kan skaffes 280 Gram Flæsk pr. Uge pr. Individ til dem, der ikke er Selvforsørgere, saa er Ernæringsspørgsmaalet i Orden, og saa er hermed „Kødspørgsmaalet“ ude af Verden.

Da nu Produktionen af Flæsk er stigende, og der er fri Adgang til at faa Flæsk fra Amerika, vil vi foreslaa, at der derfra indføres saa meget Flæsk, at dette i Forening med vor egen Produktion kan dække Flæskekortenes Paalydende, og at der saa gives fri Handel med Kød, idet dette nu kan betragtes som et Luksusforbrug — ernæringsmæssig set.

Det forøgede Udbud af Flæsk vil da formindske Efterspørgslen efter Kød og herved fremkalde den mest virkningsfulde Regulator for Kødpriserne.

P. Pinstrup.

Mads Lambæk.